

Z českých osad v Americe.

† Manželka Ondřeje Spičáka z čísla 111 William ulice v Bayonne City, N. J., sbírala dne 2. února na trati N. J. ústřední dráhy uhlí, při čemž byla vlakem chycena a usmrcena. Když Spičák uviděl k nepoznání zohavenou mrtvolu své manželky, zšlel a musel být dopraven do ústavu pro choromyslné v Snake Hill. N. H. L.

† "Přítel Lidu" píše: V redakci Pokroku Západu nastala změna, odstoupil nově zvoleného tajemníka Národního Výboru a administrátora Bohemian Voice p. R. V. Miškovského a nastoupením na jeho místo p. Emanuela Boušky, býv. katolického kněze v Crete a zde ve Wahoo. Pan Bouška jest v každém ohledu dokonalou redakční silou a my přejeme mu mnoho zdaru a valnou porci trpělivosti v novém tomto postavení.

† Pokrok Západu píše: Anna Hurtová, Češka, jest pravou amazonkou G. Hazburg, takto na jatkách pracující a Němec, jí kdys lásku sliboval, ano došlo již tak daleko, že měla býti svatba. Hurtova na svatbu se již chystala, ale Gustav si to pojednou rozmyslí. Aninka sloužila v Blumově hotelu v 8 uth Omaze a když tam v sobotu Gustav přišel, zeptala se jej jednoduše, zdali si jí chce vzít; poněvadž bývalý miláček dal jí odpověď zápornou, popadla bič a nemilosrdně jej zmrskala, až ubožák musel vzít do zaječích. Gustav již prý do smrti nechce žádné Češce lásku slibovat — nevyplácí se to, když takto dovedou vyplatit.

† Krajana Josef Šebes a z Dexter, Tex. přišel o ruku a o majetek Chystal se na ryby s dynamitem a dal si též uschnouti na kamna. Však dynamit se vznal a způsobil výbuch, který příbytek rozmetl a způsobil oheň, jenž trosky ztrávil. Šebestovi utržena ruka popálen byl na hlavě, že sotva životem vyvázne. Dva soudruzi Američané, kteří s ním na lov se chystali, byli též těžce zraněni. P. Z.

† Pan Josef P. Kohout z "West" (stát neudán) píše "Dennici Novověku": "Do našeho středu přibyl člověk pod jménem Jos. F. Sasín, který se tady potloukal asi měsíc, udává, že náleží k řádku ČSPS. Tady též vypomáhal při zavedení výše jmenovaného řádu a při té příležitosti zamiloval se do mladé vdovy. Ustanovil též den oddávky, nakoupil pokrmů ku svatbě na úvér a pak pozval hosti. Při zvaní hostů vypůjčil si od příbuzných jich po deseti dollarích a prásknul do bot, nechal nevěstu i dlužníky sedět. Psal jsem k číslu 87 zdali tam přináležel, jak mně udával, dostal jsem však odpověď, že tam nikdy nepřináležel. Budiž toto výstrahou všem ostatním bratrům. Člověk onen jest prostřední výšky má dost značné znamení na tváři; na levé lici má proteklé místo velikosti asi deseticentového peníze, pod nos m knírek a na dolním pysku štětičku. Jest asi 33 let star.

† Pan Karel Jonáš, místopředseda wisconsinský je poněkud nemocen a ježto se korespondence jeho nahromadila, žádá ve "Slavii" za prominutí, že nemohl hned odpovědět, při čemž dává těm lidem, kteří jej marně dopisy obtěžují, následující lekci:

"Prosím o poshovění; neméně též prosím, aby rodáci neukládali mi nemožnosti. Spěchá-li člověk z jedné povinnosti do druhé a má při tom neustále dopisovat o těch nejružnějších věcech, není divu pakli od stálé nervosní rozčlenenosti mozek sám vypoví službu.

Já nemohu působiti, aby státní úřady zakročily ve věcech soukromého práva, nebo v otázkách obecních a školských jak by si přáli jednotlivci; neboť zde vyšší úředníci nemohou komanovat nebo plésti se nepovolaně do samosprávy lidu. Oni musí toliko plnit, co nařizuje zákon a mohou zakročiti jenom tehdy, když zákon připouští odvolání ku státním úřadům, a když odvolání takové dostane se jim zákonnou cestou do rukou od některé zúčastněné strany. Proto je marné zaslati mě rozmanité stížnosti a žádati abych postaral se o zakročení státních úřadů.

Těž nemám žádné jednatelství pro opatřování úřadů, ani žádné moci poroučeti, kdo má býti někam dosazen. Přece však takové žádosti docházejí neustále, a to nejen od mých českých rodáků, nýbrž i od jiných. Musil bych býti při nejmenším členem kabinetu presidentova a ne pouhým místopředsedou státu, abych i jen z daleka mohl poskytnouti žadatelům té podpory, které si přejí.

† "Volnost" ve svém čísle ze dne 22. t. m. píše: Včera o půl čtvrté hodiny odpolední byl pohřben Václav Cabálek, jeden ze zakopníků našeho spolkového života. Zemřel náhle a smrt jeho byla bezbolestná. Několikrát těžce oddychl a klesl mrtev.

Cabálek byl star 51 let, vdovcem a bydlel s dcerou a třemi syny v č. 55 Fourth ulice; čtvrtý nejstarší syn jest ženat. Před lety podílel se Cabálek v spolkovém ruchu; byl členem Sl. Lípy, K.Č.L., Peruna, Záložny a když přibývalo spolků, ani těch se nevzdaloval, naopak pomáhal ze všech sil, pokud to jeho poměry dovolovaly.

CHICAGO.

Drzá krádež.

I naše Plzeň chová v sobě dareby, kteří čekají na příležitost, kdy příbytek některý jest opuštěn, aby se do něj vešli a ukradli, co se dá. Podobné stalo se ve čtvrtek Václavu Houdovi z č. 828 Allport ul. P. Houda (otec) byl návštěvou u bratra, syn, jeho, jenž nedělal, vyšel si na procházku a zůstala doma pouze p. Houdová, která mezi 2. a 3. hodinou odpoledne odešla do grocerního obchodu, který jest asi ob jeden dům, nakoupit potřeby pro domácnost. Tohoto okamžiku užil nějaký v místnosti dobře obeznámený dareba a vplížil se do bytu, kdež ze všedních kalhot na věšáku visících vyňal klíče, kterými otevřel kufr a uzmul z něj \$ 09 na hotovosti a směnku na \$ 50. Na to kufr opět uzamkl, klíče dal na své místo a zmizel. Když v rodině poznali, co se stalo byli velice ulekáni. Obecenstvo jest varováno aby nepřijímalo poukázku bankovní vystavenou na jméno p. Václava Houdy.

Nový český policeist.

Do řad naší obuškové gardy byl přijat pan Josef Váňa z č. 756 Allport ulice, který je mezi svými přáteli a známými velice oblíben. Pan Váňa působil též v záležitosti sbírání fakt čelících ku potrestání vraha našeho krajana Frant. Opavy, policisty Valentine a proto se nadějeme, že pan Váňa svědomitě bude svou povinnost vykonávat.

Loupež v Plzni.

V sobotu ráno když as o 5 1/2 hodiny otevřel pan Frank Dušek č. 89 Fisk a 19. ulice, svůj hostinec, vzal noviny do

ruky a seděv si ku kamínku, zády ku dveřím obrácen, četl zprávy o politice. Když tak byl zahloubán do čtení, ani nepozoroval, že se dveře otevřely, do nichž vstoupili dva as 22letí darebové, z nichž jeden byl hřmotné postavy, který zasadil nějakým obuškem panu Duškovi dvě rány do hlavy, které obě vnikly až do lebky, takže krev noviny, které přepadený v ruce držel, potřísnila.

Když p. Dušek, leknuv se, obrátil se, zřely naň děsné otvory dvou lesklých revolverů, které na jeho hlavu byly namířeny. Mezitím co jeden z lupičů spěchal za bar vybrat peníze ze šuplíku, druhý šeptem poroučel, aby mu dal p. Dušek peníze. Mezitím co pan Dušek se vymlouval, že peníze u sebe nemá, vytahoval již mu lupič z kapsy u kalhot sáček s penězi, v němž nalezalo se \$18—\$20, které se smíchem si vstrčili do kapsy.

Paní Dušková, jsouc právě v kuchyni a zaslechnuvši tuto rozmluvu lupičů s jejím mužem, postavila se mezi dveře kuchyně a hostince a křičela seč jí slyšely stačily. Lupiči rychle, když dosáhli co chtěli, zatáhli pana Duška až ke dveřím, načež oba rychle utekli, než paní Dušková přivedla policistu Floriána, který u p. Duška bydlí. Policie po lupičích, kteří mluvili anglicky, pátrá.

Zklamání českých herců.

Po nějaký čas tázali jsme se stále, proč nepřichází žádné zprávy o společnosti páně Ludvíkové, která počátkem tohoto měsíce měla zahájit řadu pohostinských her v New Yorku, odkudž měla nastoupiti uměleckou svoji pouť do dalších Čechy obývaných měst. Ale minul první, druhý a třetí týden a zprávy nejen že o společnosti herecké nedocházely, nýbrž počínalo již vše usínati, neboť každý myslil si, že společnost zalekla se cesty a úmyslu svého se vzdala. Teprve psaní, jež p. prof. Ad. Erst, důvěrný přítel některých členů společnosti, dne 20. t. m. obdržel, vysvětlilo, proč společnost není zde. Nebyla to ochablost herců, ani zviklaní se úmyslu říditele, ale byla to, abychom krátce řekli prospěchářství českého žida p. Langerera, kterého pan Ludvík, neznaje jej, učinil svým jednatelcem, myslí, že tento bude mu přítelem a rádcem. Jak se zmýlil, dokazuje dopis zasláný p. Erstovi. Těle tohoto p. Ludvíka společnost rozlouchila se s obecenstvem českým v Kolíně a učinila poslední zastávku na české půdě v Roudnici. Zde teprve svitlo p. Ludvíkovi, když Langerer myslel, že jest nyní příhodná chvíle vynutiti na něm, co by chtěl, vytasil se s podmínkami, dle nichž měl říditel Ludvík zaplatiti Langererovi 3000 zl. a upsati mu třetinu příjmů. Na toto ovšem Ludvík přistoupiti nechťel a Langerer nechal jej na holičkách v Roudnici. Avšak proto přece nezdá se, že by výprava herců do Ameriky byla zmařena, neboť dopis sem došlý způsobil značný rozruch a nabídl se lidé, kteří chtějí výpravě sem pomoci. Kroky potřebné již byly učiněny. Rakouským konsulátem bylo již telegrafováno do Roudnice a zároveň požádána přeplavní společnost za snížení přeplavného. Někteří občané nabídlí peněžitou pomoc, tak zejména p. Novák z Blue Island ave. chce přispěti \$200. Není pochyby, že i ostatní pánové, kteří se k hnutí tomu přidají, přispějí nějakou peněžitou částkou, co půjčkou společnosti, tak že tato přece se sem dostane. Myslí se, že by společnost mohla vyjet 4. března parolodí Saale, což ovšem není věc určitá.

A přece přijedou.

Sdělili jsme před nedávkem, jak se p. Langerer nečestně, ba možno říci hanebně zachoval ku společnosti p. Ludvíka. Nyní však oznámiti můžeme, že předvídaný podnik, dopravení sem herce na útraty několika občanů, se provedl. V pondělí obdržel dopis p. Erst od p. Ludvíka z Roudnice, v němž si stěžoval, jak byl oklamán Langererem, který požadoval od něho 3000 zl. smlouvu, že mu dá vždy třetinu čistých příjmů a při každém představení dá něco na splátku přeplavného, za něž se Langerer zaručil. P. Ludvík ovšem nemohl podmínky sobeckého žida přijmouti, obzvláště an zvěděl, že jest majetek Langererův prodlužený. Když Ludvík nechťel na toto přistoupiti, počal Langerer vymáhati na říditeli Ludvíkovi peníze, které prý položil jako závdavek, když pronajímá Č. S. Angl. Svob. Školu. P. Erst, jakmile dopis obdržel, odebral se do schůze Patronátu Č. A. S. Š., kdež popřeno, že by byl Langerer nějaký závdavek složil. Dopis p. Ludvíka pohnul výbor patronátní, že na odporučení p. Hladovce ustanovil se, zaručit se za přeplav společnost. Hned telegrafováno společnosti do Roudnice a telegraficky též posláno konsulátem peníze na Živnostenskou banku, které zaručili pp. Hladovec, Geringer, Vištajn, Bláha, Bečvář, Jurka, Krbel Bros.; každý z těchto pánů ručí za \$137 1/2 přeplavného a za \$25 na cestu z New Yorku do Chicaga. Cestu z Roudnice do Brém vyplatí společnost Živnostenská banka, jež věnovala na to 500 zl. Společnost dne 8. března bude sedati na loď "Amerika" a po přistání v Americe bude dávat představení v New Yorku (týden), v Baltimore, Detroitu, Clevelandu a ku konci března přibude do Chicaga. Zmíniti se sluší o tom, že Clausecius a Spol. věnovali dva jízdni lístky do New Yorku pro pány, kteří společností pojedou tam vstříc.

Česká opera v Chicagu.

"Moravská Orlice" ze dne 31. ledna přináší následující zprávu, která prý je úplně zaručena: "Švandova společnost půjde do Ameriky. Říditel německého divadla v Brně p. Baumann uzavřel zde dnes smlouvu s říditelem plzenského městského českého divadla, p. Pavlem Švandou ze Semčic, dle níž oba pánové se vzájemně doplněnou společností a s úplně novou výpravou zahájí počátkem června uměleckou cestu v prvé řadě s operami Smetanovými. Smlouva uzavřena je na čtyry léta a vystoupí společnost Baumanova Švandova v červnu a v červenci v Berlíně, v srpnu, září a říjnu při světové výstavě v Chicagu, po té pak odeběře se do Paříže a Petrohradu. Přejeme nové společnosti, jež má pomoci slávu umění českého učiniti světovou, mnoho nejlepšího zdaru a jsme o něm tím více přesvědčeni, že oba pánové, Bauman i Švanda, jsou s to, úkolu svému úplně dostáti. Jak známo, působil otec páně Švandův co nejchvalněji i v Brně, syn jeho pak teď v Plzni dobyl svou dobře zařízenou společností velmi cenných úspěchů."

Čtvrtý skvělý ples pořádá Lože Garfield, č. 1058 R. a D. C. v sobotu, dne 15. dubna 1883 v síni Sokola Slovanské Lípy na De Koven.

Velký odpoč. koncert pořádá Capkův Orkestr v neděli, dne 26. února v síni Plzenského Sokola na Ashland Avenue. Začátek o 3. hod. odpo.